

РЕШЕНИЕ

№ 5494

гр. София, 31.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 07.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **4304** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с §2 във връзка с чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод на решение № 4616 от 02.05.2023 г., постановено по адм. дело № 8264 по описа за 2022 г. на Върховния административен съд (ВАС), Осмо отделение, с което е отменено Решение № 4675 от 07.07.2022 г., постановено по адм. дело № 10431 по описа за 2021 г. на Административен съд – София град (АССГ), Първо отделение, 19 – ти състав, с което е отхвърлена жалбата на „Н2О Трейдинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Е. Д. Й., със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 3, ап. 26, чрез адв. А. Х. от САК и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, офис 26 срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 10200 – 04970 – 091 - 001 от 22.04.2021 г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, в частта, в която е изменен и потвърден с Решение № 1245 от 16.08.2021 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ (ДОДОП) при ЦУ на НАП, и е върнато делото за ново произнасяне от друг състав на АССГ.

С жалбата се иска съдът да отмени РА в частта, в която е изменен и потвърден с решение № 1245 от 16.08.2021 г. на директора на ДОДОП, тъй като е изцяло незаконосъобразен и необоснован, като издаден при нарушаване на материалните и процесуалните разпоредби на закона, а мотивите му преповтарят заключенията на

ревизионния доклад, които са противоречиви и не водят до категорични и еднозначни изводи. Посочва се, че РД и РА са издадени при неизяснена фактическа обстановка и непълнота на доказателствения материал. На следващо място се посочва, че ревизиращият орган не е приложил правилно материалния закон. Оспорващият не е съгласен с тълкуването и крайните изводи на ревизиращия екип относно сключения между него и „ВАДА КОНСУЛТ“ ЕООД договор от 15.05.2020 г за изработка – бутилиране и етикиране на безалкохолни негазирани напитки, и отказа да се признае правото на данъчен кредит по отношение на заплатената по договора сума. Приема изводите на проверяващия орган за неправилни и не намиращи опора в правилата на действащото законодателство, регулиращи сключването и изпълнението на договор за изработка, гарантирането на изпълнението на договора чрез плащане на задатък и данъчното третиране на тези сделки. В жалбата изрично се посочва, че според инвентарните книги на дружеството не се установяват липси на стоки. В нито един от документите, предадени във връзка с отправени искания няма отрицателни стойности, които са установяват липсваща стока. Подчертава се, че неправилно в мотивите на решението на ответника се говори за липси, тъй като част от твърдяното липсващо количество липсващи стоки в размер на 8 964 броя е върнато на контрагента „ЛОМСКО ПИВО“ АД, на основание кредитни известие от 31.08.2020 г. Излагат се аргументи, че съгласно протоколи за бракуване на стока с комисия са бракувани общо 525 броя стоки и за тях е начислен ДДС, който е възстановен от бюджета. Оспорва се изводът на оспорващите, които са изчислили стойност в размер на 828, 45 лв. за 225 бр. бутилки бира от 330 мл. В месец октомври при условие, че цената, на която „Н2О ТРЕЙДИНГ“ ЕООД е закупила тази стока е 0,69 лв. без ДДС. Не на последно място се посочва, че ревизираното дружество не е предоставяло информация за бракувани 3 057 броя различни видове стоки. В справката за движение на стоката се виждат всички документи, артикули, количества, стойности на бракуваните стоки в периода 07.2020 г. – 10. 2020 г., като в нея няма брак в размер на 3 057 броя, а на 252 броя стока. В жалбата допълнително са посочени подробни мотиви по съществуването на спора. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. Х., който поддържа жалбата и предлага да се уважи. Претендира сторените по делото съдебно – деловодни разноски, за които представя списък.

Ответникът – директорът на Д „ОДОП”, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. М., която оспорва жалбата и предлага РА да се потвърди по съображенията, изложени в решението на административния орган. Претендира юрисконсултско възнаграждение съобразно материалния интерес по спора.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с издаването на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-2222-10200-04970-020-001 от 17.08.2020 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, А. Г. М., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложила извършването на ревизия на „Н2О Трейдинг“ ЕООД. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: Данък върху добавената стойност за периода от 01.04.2020 г. до 30.06.2020 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и Ц. Й. Я., на длъжност старши инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3

месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 31.08.2020 г. по електронен път.

Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р – 2222 – 10200 – 04970 - 020 – 002 от 24.11.2020 г., издадена от А. М., е допълнен обхвата на ревизията, като са добавени данъчни задължения и период, както следва: 1. Данък върху добавената стойност за периода от 01.04.2020 г. до 30.06.2020 г. и 2. Данък върху добавената стойност за периода от 01.07.2020 г. до 31.10.2020 г. и е продължен срокът на ревизията до 30.11.2020 г. Заповедта е връчена на 26.11.2020 г. по електронен път.

Със ЗИЗВР № Р – 2222 – 10200 - 04970 – 020 – 003 от 30.11.2020 г., издадена от А. М., началник на сектор, е продължен срокът на ревизията до 29.01.2021 г. Заповедта е връчена на 09.12.2020 г. по електронен път.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2222 – 10200 - 04970 – 092 – 001 от 17.03.2020 г., връчен на 23.03.2021 г. по електронен път. Срещу РД не е подадено възражение.

Издаден е РА № Р – 2222 – 10200 - 04970 – 091 – 001 от 22.04.2021 г., с който е начислен ДДС по ЗДДС общо в размер на 5 543, 16 лв., отказан е данъчен кредит в размер на 65 910,00 лв. и са начислени лихви за забава общо в размер на 82, 45 лв.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 53 – 06 – 4609 от 10.06.2021 г. г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23 – 22 – 1009 от 17.06.2021 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

В срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК директорът на ДОДОП се е произнесъл с решение № 1245 от 16.08.2021 г., с което е отменил РА в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди от м.06.2020 г. до м. 09.2020 г.; изменя РА, както следва: 1. Установения с РА резултат за периода 01.04.2020 г. – 30.04.2020 г. ДДС за възстановяване в размер на 1 054, 13лв, определя на ДДС за възстановяване в размер на 1 247, 18 лв.; 2. Установеният с РА резултат за периода 01.05.2020 г. – 31.05.2020 г. ДДС

Видно от констатациите в РД и РА се установява следваната фактическа обстановка:

По отношение на издадените фактури от „Вада Консулт“ ЕООД.

„Н2О Трейдинг“ ЕООД е ползвало право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 56 983,33 лв. през данъчни периоди м. 04.2020 г. и м. 05.2020 г. по 4 фактури за авансови плащания, издадени от „Вада Консулт“ ЕООД. Представен е договор от 15.05.2020 г. между „Н2О ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, в качеството на възложител и „Вада Консулт“ ЕООД, в качеството на изпълнител. Съгласно договора, възложителят заплаща на изпълнителя парична сума в размер на 677 250,00 лв. без ДДС, срещу задължение на изпълнителя, посочени в чл. 2 от същия. Сумата представлява задатък и гарантира сключването и изпълнението на договора. Съгласно чл. 2 в замяна на заплатената от възложителя сума, изпълнителят се задължава: 1. Да бутилира и етикетира бутилки безалкохолна негазирана напитка с обем 0,3 л. по проект на възложителя, на единична цена 0,28 лв. без ДДС; 2. Да бутилира и етикетира бутилки безалкохолна негазирана напитка с обем 0,5 л. по проект на възложителя, на единична цена 0,32 лв. без ДДС. Страните се съгласяват, че част от сумата в размер на 661 750,00 лв., без включен ДДС, е преведена в полза на изпълнителя като аванс на основание Анекс №1 от 02.03.2020 г. към Рамков договор за продажба и доставка на стоки, сключен между страните през 2018 г. По изричната воля на възложителя и изпълнителя Анекс №1 от 02.03.2020 г. е прекратен и извършеното плащане се счита от страните като аванс, платен по настоящия договор.

Плащанията се извършват по банков път по посочена от изпълнителя банкова сметка. На последния ден от всеки месец, възложителят и изпълнителят подписват протокол, в който се уточняват извършените услуги и предадената стока във връзка с услугите, на база на които се изчислява възнаграждението. В случай на предсрочно прекратяване и независимо от основанията за това, както и в случай, че бъде установено на база подписания между страните протокол, че изпълнителят реално е извършил услуги в по-малък обем, изпълнителят е длъжен или да върне на възложителя съответна част от авансово заплатеното възнаграждение, отговаряща на стойността на договорените, но реално неизвършени услуги или да продължи изпълнението на услугите по този договор до достигане на възнаграждение, отговарящо на авансово заплатеното. Изборът по предходното изречение трябва да бъде одобрен от двете страни в писмена форма.

Органите по приходите са направили заключение, че процесните фактури не могат да бъдат обвързани с плащане на аванс по конкретна облагаема доставка, защото липсва конкретност в представения договор от 15.05.2020 г. Посочено е, че са договорени конкретни разфасовки от неназовани безалкохолни негазирани напитки, в неизвестно количество за период от 24 месеца, определен в чл. 14 от договора. Отбелязано е, че не може да се обвърже плащането като аванс с каквото и да било задължение в хода на съвместната дейност на договориращите се страни, тъй като не са зададени параметри на сделката. Независимо, че в ал. 4 на чл. 3 се конкретизират „реално е извършил услуги в по-малък обем“ в договора не е даден обем, с който да бъде съпоставен. В чл. 15 от договора е договорено, че в случай на предсрочно прекратяване на договора, при хипотезата на чл. 14, ал. 2 и чл. 14, ал. 3 от същия, изпълнителят дължи неустойка в размер на 20% върху подлежащата на връщане сума. Органите по приходите са приели, че тази клауза, недвусмислено указва, че по същия е предоставен задатък, което означава, че уговореното плащане има гаранционна, обезпечителна и обезщетителна функция.

В РА е отбелязано, че за периода на действие на предходното споразумение – Рамков договор от 01.08.2018 г. не е извършвано приспадане на авансите по издадените фактури за стоки, а сумата продължава да стои като салдо по сметка 402 „Доставчици по аванси“. Посочено е, че от 15.05.2020 г. до издаването на РД не са прихванати задължения на ревизираното лице към „Вада Консулт“ ЕООД от направените авансови плащания.

Органите на приходната администрация са приели, че паричните суми, преведени във връзка с договора от 15.05.2020 г., нямат характер на облагаеми доставки по смисъла на ЗДДС. В противоречие с приложимото материално законодателство и без основание „Вада Консулт“ ЕООД е издал фактури за получени аванси, „Н2О Трейдинг“ ЕООД неправомерно е упражнило право на приспадане на данъчен кредит. В периода 26.05.2020 г. до 23.10.2020 г., „Вада Консулт“ ЕООД е доставило на „Н2О Трейдинг“ ЕООД 1 066 188 бутилки с натурална минерална вода (изворна и планинска) с разфасовки 0,300 л., 0,500 л., 1,200 л. и 19 л.

По отношение на констатираната липса на стоки и начислен ДДС.

В хода на ревизията и след анализ на инвентарната книга на краткотрайните материални запаси /движение на стоки/ органите по приходите са установили, че към 31.10.2020 г. са изписани стоки повече от продадените с разлика от 11 486 различни артикули на средна себестойност в размер на 0,29 лв. Предвид установената липса на стоки в размер на 2 756,64 лв. е начислен ДДС в размер на 551,33 лв. през м. 10.2020 г.

на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС.

През м. 10.2020 г. са бракувани стоки на стойност в размер на 828,45 лв. От ревизираното лице е начислен ДДС на бракувани стоки с данъчна основа в размер на 155,25 лв., т.е. ДДС в размер на 31,05 лв. На основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС органите по приходите са начислили данък в размер на 134,64 лв. на остатъка от стойността на бракуваните стоки в размер на 673,20 лв. Посочено е, че са бракувани 3 057 различни видове стоки, за които не са представени констативни протоколи, данни за вътрешни правила за бракуването на стоките, документи за причината за брака и съответното материално отговорно лице.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети съдържащите се в адм. дело № 10431 по описа за 2021 г. на АССГ и в адм. дело № 8264 по описа за 2022 г. на ВАС писмени доказателства, както и представените пред настоящата инстанция писмени документи във връзка с дадени указания в Решение № 4616 от 02.05.2023 г. на ВАС, Осмо отделение. Видно от материалите по делото и представените и приети в хода на съдебното заседание, проведено на 07.06.2023 г., писмени доказателства, се установява, че ангажираните от оспорващия имейли между него и „Пантелей Тошев“ ООД, вече са били ангажирани в хода на административното обжалване на РА с депозираната жалба до ответника. Тази кореспонденция се приема от съда, но с нея не се обосновава твърденията на жалбоподателя. Действително от тях може да се направи обоснован извод, че оспорващият е реализирал дейности по неговия проект за създаване на газирани напитки.

При първоначалното разглеждане на спора пред АССГ са приети ССЧЕ/СИЕ и СТЕ, които се кредитират и от настоящия съдебен състав. По отношение на ССЕ, експертът посочва, че плащанията и получените фактури по Договора за изработка от 15.05.2020 г. са осчетоводени по счетоводна сметка 402-Доставчици по аванси, а плащанията по четирите процесни фактури са извършвани по банков път. Същите са отразени по банковите сметки, както при жалбоподателя, така и при „Вада Консулт“ ЕООД. В случая оформянето на фактурите като „авансово плащане от клиент“ не съдържа задължителната информация, която се изисква в чл. 114, ал. 1, т. 10 от ЗДДС, а именно - датата на която е получено плащането.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА**.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

По отношение на упражненото право на приспадане на данъчен кредит във връзка с извършените авансови плащания по договора от 15.05.2020 г.

По силата на чл. 25, ал. 7 от ЗДДС, когато, преди да е възникнало данъчно събитие по ал. 2, 3 и 4, се извърши цялостно или частично авансово плащане по доставка, данъкът става изискуем при получаване на плащането (за размера на плащането), с изключение на получено плащане във връзка с вътреобщностна доставка.

Практиката по прилагането на визираната разпоредба е константна и на първо място изисква установяването на конкретна доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, насрещна престация за която се явява предварителното плащане. Само наличието на ясно идентифицирана доставка, по която е извършено предварително плащане, следва да се приема за авансово плащане по облагаема доставка. В случая, съдът не може да приеме, че предметът на доставката, по подписания договор от 15.05.2020 г. е ясно и конкретно определен. Касае се за бутилиране и етикиране на напитки. За извършването на тази дейност „Вада Консулт“ ЕООД, безспорно е разполагало с необходимите машини и съоръжения и нает персонал, според заключенията на СИЕ и СТЕ. От друга страна в договора, напитките за производството, на които са заплатени процесните аванси са индивидуализирани само като разфасовки (0,3 л. и 0,5 л.), цена и общ химичен и физичен състав – безалкохолни и негазирани.

Независимост от представената по делото интернет кореспонденция, както и постигнатите между страните договорености в договора от 15.05.2020 г., същият е лишен от предмет, защото стоките, за които се твърди, че ще бъдат доставяни не са индивидуализирани нито по вид, нито по количество. От контракта става ясно, че негов предмет е бутилирането и етикирането на бутилки с безалкохолна негазирана напитка с обем 0,3 л. и 0,5 л., но видът на тази безалкохолна напитка не е първоначално индивидуализиран. Аргумент в тази насока са посочените по – горе имейли, от които става ясно, че през м. 06.2020 г. разработването на напитките е било в ход и не са финализирани отделните вкусове и аромати (л. 23-50), който процес продължава и през пролетта на следващата 2021 г. В подкрепа на този извод е и практиката на СЕС. В Решение от 21.02.2006 г. В. Н. и G. D. по дело С-419/02, разширен състав на С. посочва, че за да стане данъкът изискуем по авансово плащане, цялата релевантна информация, засягаща данъчното събитие, а именно бъдещата доставка или изпълнения следва вече да са известни. Същото становище е застъпено и в т. 28 на Решение на СЕС от 19.12.2012г. по дело С-549/11. В конкретния случай липсва релевантна информация, засягаща данъчното събитие, тъй като такова изобщо не би могло да настъпи, поради липса на предмет на сделката.

На следващо място е необходимо да се посочи, че за да може едно лице да се възползва от правото си на приспадане на данъчен кредит за платен аванс, е задължително да докаже и обоснове връзката на аванса с конкретните параметри на облагаема доставка. Това обстоятелство следва както от разпоредбите на ЗДДС, уреждащи основанията за възникване на данъчен кредит – чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС и обезпечаващи механизма на функциониране на ДДС, така и в практиката на СЕС. В тази връзка е и Решение от 13 Март 2014 г. по дело С-107/13 „Фирин“ ООД. В т. 36 е посочено, че за да бъде ДДС изискуем в случай на плащане преди настъпване на данъчното събитие, е необходимо всички релевантни елементи на данъчното събитие, т.е на бъдещата доставка

на стоки или услуги, да са вече известни, следователно стоките или услугите да са точно определени в момента на авансовото плащане. В решението си СЕС подчертава, че режимът на приспадане на ДДС съгласно Директива 2006/112 цели да увеличи точността на приспаданията така, че да осигури неутралитета на ДДС по начин, че осъществяването на предходния етап операции да продължат да предоставят право на приспадане на данъчен кредит само доколкото служат за извършването на облагаеми с такъв данък доставки. Така този механизъм има за цел да създаде тясна и пряка връзка между правото на приспадане на платения ДДС и използването на съответните стоки или услуги за облагаеми впоследствие операции.

Тълкуването на разпоредбата на чл. 25, ал. 7 от ЗДДС, налага извода, че за да възникване правото на приспадане на данъчен кредит в случай на плащане на аванс, е необходимо да се установи, че самата доставка е възможна и реална.

От анализа на постигнатите между страните съглашения в договора и предприетите впоследствие действия от тях трудно може се приеме, че те са имали истинска воля за осъществяването му, т.е. за реално производство и доставка на безалкохолните напитки.

От съдържанието на двата договора и от подписаните между „Н2О Трейдинг“ ЕООД и „Вада Консулт“ ЕООД анекси става ясно, че сумата 677 250,00 лева, посочена в договора от 15.05.2020 г., служи като задатък при сключването и гаранция за изпълнението на договора. Едновременно с това, сума в същия размер е била предмет на друго договорно отношение между страните (аванс по договор от 01.08.2018 г.). Отделно от това самите фактури не посочва към кой от двата договора се отнасят, макар да може да се обоснове по – скоро извод, че са свързани с договора от 2018 г., който е със срок 3 години от датата на неговото сключване и процесната 2020 г. попада в този времеви период. Още повече, че фактурите са издадени преди подписването на договора от 15.05.2020 г.

Съдът не може да не се съгласи с направения от органите по приходите извод, че в случая между страните са сключени два договора с характер на рамков договор, със сходни клаузи и с неиндивидуализиран напълно предмет. „Н2О Трейдинг“ ЕООД не води отчетност, която да разграничава плащанията по двата договора. Воденето на подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията по този закон от органите по приходите е задължение, регламентирано в разпоредбата на чл.1 23 от ЗДДС, която от своя страна е хармонизирана с разпоредбата на чл. 242 от Директива 2006/112 и се сочи от С. като гаранция за предотвратяване на злоупотребата с право.

Според заключението на СЕС, не може да се направи точно

разграничение и самостоятелност при счетоводната отчетност на двата договора, които са подобни по съдържанието на волеизявленията на страните. Органите по приходите са констатирани в тази връзка липса на данни за счетоводно приспадане на авансите. Този извод се формира и у настоящия съдебен състав, тъй като в кориците на делото не се съдържат, а и не се твърди за наличието на счетоводни записи в тази връзка, от страна на оспорващия.

Договорът е влязъл в сила веднага след подписването му и съгласно чл. 3 от него страните е следвало да съставят двустранни протоколи за конкретизиране на извършеното от „Вада Консулт“ ЕООД в последния ден на всеки месец. Такива протоколи не са представени нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебната проверка на оспорения РА.

Жалбоподателят не твърди, че изпълнението на договора е започнало, но като причина за това изтъква влошеното икономическо състояние на страната, предизвикано от пандемичната обстановка.

Тези твърдения на ревизираното лице са ирелевантни, тъй като от прието заключение заключението на СТЕ се установява, че през периода м. 05 до м. 10.2020 г. „Вада Консулт“ ЕООД е продължило да доставя на „Н2О Трейдинг“ ЕООД бутилирана вода в големи количества – 1 066 188 бр., т.е. страните не са прекратили, въпреки стопанските трудности да изпълняват договора от 2018 г. От друга страна е нелогично и необяснимо от икономическа гледна точка, жалбоподателят да заплати една значителна по размер сума като аванс по договор, чието изпълнение очевидно е станало несигурно и дори невъзможно и в продължение на повече от две години да не предприеме никакви действия за прекратяване на договора и за връщане на платените като аванс суми, още повече, че според констатациите в РА, „Н2О Трейдинг“ ЕООД е имало значителни финансови трудности и е разчитало за осъществяването на дейността си в голяма степен на финансиране под формата на заеми.

Не на последно място съдът намира за правилен извода, в РД и РА, че процесните четири фактури не отговарят на изискванията на чл. 114 от ЗДДС. Те не съдържат информация относно количеството и вида на стоката, датата на която е получено плащането, данъчната основа на доставката и т.н. Тези изводи се потвърждават и от приета по делото ССЕ.

По изложените съображения оспорването в тази му част е неоснователно и следва да бъде отхвърлено, а РА да се потвърди като законосъобразен.

По отношение на констатираната липса на стоки и неначислен ДДС.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства не се съдържат такива, които да опровергават констатациите на органите по приходите.

От приетата по делото ССЕ се констатира, че след преглед на представената справка на сметка 304 „Стоки“ за периодите от 01.07.2020 г. до 31.10.2020 г. за доставени, изписани, върнати и продадени количества стоки, е посочило точно и ясно, как са се формирали констатираните липси и неговите изводи напълно съвпадат с тези на органите по приходите. Констатациите по отношение на липсващите стоки в количество от 11 486 броя са точни и ясни и правото на защита на оспорващия не е нарушено. В справката са посочени общите количества на изписаните и продадените стоки, съответно 873 950 броя и 862 464 броя, както и средната покупна и продажна цена. 11 486 броя различни по вид стоки със средна покупна цена от 0,29 лв. са закупени от „Н2О Трейдинг“ ЕООД, изписани са, но не са продадени. За тези стоки е ползвано право на приспадане на данъчен кредит при тяхната покупка и не начислен данък при тяхната продажба. В този смисъл върху стойността на тези стоки в размер на 3 330,94 лв. е дължим данък в размер на 661,19 лв., на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС. Размерът на дължимия данък се определя върху стойността на придобиване на стоките, които няма да бъдат използвани в икономическата му дейност. Съгласно чл. 79, ал. 1 от ЗДДС регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, е приспаднало данъчен кредит за произведена, придобита или внесена от него стока, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоката начислява и дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит. В случая органите по приходите са начислили данък в размер на 551,33 лв. през данъчен период м. 10.2020 г. когато е установена липсата, т.е. в края на ревизирия период. В заключението на СИЕ са посочени точно липсващите стоки, за които е упражнено право на приспадане на данъчен кредит, но не са използвани в икономическата дейност на жалбоподателя.

Н. на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС се прилага и при бракуване на стоки. Жалбоподателят е отразил брак на стойност в размер на 828,45 лв. през м. 10.2020 г., във връзка с който е начислило данък в размер на 31,05 лв. вместо в размер на 165,69 лв., т.е. разликата в размер на 134,64 лв. остава дължима и е законосъобразно начислена с процесния акт.

Предвид на изложеното трябва да се приеме, че оспорения РА, е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, и в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена в цялост.

С оглед изхода на делото и предвид на факта, че ответникът по оспорването е поискал присъждане на разноски, на същия се дължат такива, изчислени по реда чл. 161, ал. 1 вр. § 2 от ДОПК, вр. чл. 226, ал. 3 вр. чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 8 от

Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 2260 лв. за всяка инстанция или общо в размер на 6780 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. Последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Н2О Трейдинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 10200 – 04970 – 091 - 001 от 22.04.2021 г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, в частта, в която е изменен и потвърден с Решение № 1245 от 16.08.2021 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „Н2О Трейдинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 6780, 00 (шест хиляди седемстотин и осемдесет) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: